

Van de redactie

We kunnen er niet genoeg van krijgen. Want innovatie betekent dat voortaan kan wat tot nu toe niet kon. Betere kwaliteit. Hogere opbrengst. Langer leven. Lagere kosten. Slimmere concurrentie.

Maar het toverwoord heeft een keerzijde. Prettige innovatie is innovatie waarvan je ongemerkt profiteert. Zonder dat je er iets voor hoeft te doen. Een zuiniger auto. Louter voordeel. Maar niet zelden vraagt innovatie de medewerking van de gebruiker. Verandering van aangeleerd gedrag. Acceptatie van onbekende effecten.

Een mooi voorbeeld is de genetische manipulatie van voedingsgewassen. De klassieke zaadmodificatie wordt alom aanvaard. Zij is een verbetering, niet voor niets van het fraaie etiket 'zaadveredeling' voorzien. De moderne modificatie daarentegen wordt door sommige mensen als een ongewenste ingreep gezien, een manipulatie.

Hoewel in EU-verband transgene voedingsgewassen zijn toegestaan, geven lidstaten als Polen en Oostenrijk er geen vergunningen voor af. In Noord-Amerika zien ze er geen kwaad in. Producten die gevrijwaard blijven van bepaalde ziekten of bestrijdingsmiddelen beter verdragen, zijn welkom.

Innovaties worden op het erf van de biowetenschappen in hoog tempo ontwikkeld. Dat vergt een goede verhouding met de maatschappelijke omgeving, een die vertrouwen wekt. Wetenschapsbeoefening gedijt immers niet onder alle omstandigheden. Ze is, zoals alle culturele activiteiten, nogal gevoelig voor omgevingsfactoren.

Een paar jaar geleden verscheen een boek dat een mooi overzicht geeft van de moderne biotechnologie, inclusief de moeite die het kost om de resultaten ervan aanvaard te krijgen. In dit nummer vindt u er een bespreking van.

Innovaties, wetenschappelijke doorbraken en nieuwe toepassingen zijn in de Academische Boekengids vaste kost. Verder lezende zult u zien dat de interactie van wetenschapsbeoefening met haar omgeving, in heden en verleden, eveneens een vaste plaats op ons menu heeft.

Sijbolt Noorda, *redactievoorzitter*